

Zahrádky

Brontosauři

D

Ami

1. Večer zapálil svíčky okolních lamp,

G

rukou na tváři, ze mě si čteš,

A

holka, tam smutku je na knížku, a já nevím, co s ním,

D

pravda s nepravdou, láska i lež.

2. A písničky smutný, že ze slz by déšť

pokryl zahrádky nad Berounkou,

tak směj se a mluv, ať cítím, že jseš,

já skloním se nad panenkou.

D

R: Já oči tvý, když bouří se a lesknou, jak když spíš,
a když se nade mnou sklopí, mám rád,

Emi

D

jsi štěstí, co splétá mi smích na dlaních,

A **D**

jsi můj jedinej hřich.

3. Večer zapálil svíčky okolních lamp,

a ty chodíš, jak bych nebyla snad,

těch večerů, co myslela jsem na tebe, víš,

jak bys odněkud zdaleka spad'.

R:

D **A** **D**

R: + jsi můj jedinej hřich ...